

Hääperinne 1920-luvulta

Vanhoista Kanneljärvisistä perinteistä kerrottakoon Hela-Annin häistä, koska morsian oli perimätiedon mukaan Määttäsiä, Risto Aataminp Määttäsen, eli Hela-Riston sisar. Sulhanen oli Kuuterselän seppä Jooseppi Vesterinen.

Tupakaiset: Naimisiinmenoon liittyvät juhlat alkoivat tupakaisilla. Morsiamen kotona paistettiin vehnaset, tattarikakkarat, monenlaiset piirakat, keitettiin kalalohot ja pantiin kaljaa. Sulhanen hankki tupakkaa, naapurit tulivat jo aamuvarhaisesta hakaamaan sen piippuun sopivaksi. Tupakat pantiin niinikulohkaan, jonka puhemies otti hoitoonsa, kun lähdettiin morsiamen kotiin tupakaisia pitämään.

Morsiustalossa syötiin, juotiin ja poltettiin sulhasen tupakoita sekä tanssittiin. Yleisin tanssi oli motorä. Vanhoja tanssilauluja oli paljon ja niihin keksittiin aina uusia säkeitä. Hela-Annin tupakaisissa laulettiin seuraava laulu;

Myö ko tultii tähä kyllää, tultii yli silla.

Sannoit olla täs taloos ilollise illa, tilu raitilu.....

En ois uskoont män kesään,

vaik ois huutaant korvees, tilu raitilu.....

Kuutselä sepä sormukset o Hela-Anni sormees. tilu raitilu..

Välillä tanssittiin harmonikan säestyksellä polkkia ja valsseja, mutta pian tehtiin taas piiri ja laulettiin;

Ei nyt vielä suru uo, mut kohta suru alkaa, tilu raitilu...

sit ko panna hattu päähä ja surusukat jalkaa, tilu raitilu..

Keitä sie mamma kohvia sillä kirkkaalla kattilalla,

tilu raitilu.....

tyttösi tanssii viimeistä iltaa tupasi lattialla.

Kun morsiamen kotona oli tansittu tarpeeksi, lähdettiin sulhasen kotiin, jossa juhlat jatkuivat.

Aamulla morsian jakoi lahjat. Anoppi sai sukat ja lapaset, kaikki perheenjäsenet saivat jotakin. Puhemies sai "pitkän paian" Maanantai-iltana olivat morsiamen tanssittajaiset, joihin saapui naapurikylistäkin tyttöjä ja poikia. Nyt ei mentykkään motorä, vaan tanssittiin soiton tahdissa. Morsian sai tanssia tarpeekseen, kun yksi jätti, toinen otti.

Tiistaina sulhanen vei morsiamen ja kaason suurempiin sukulaisiin "susimaan". Heitä pidettiin kuin piispaa pappilassa ja lähtiessä annettiin monet lahjat. Jostakin talosta annettiin koko lampaan villat tai nippu pellavia, nippuun kuului 20 pioa. Jotkut antoivat rahaa, jotta morsian sai itse ostaa mieleistään tavaraa.

Seuraavina päivinä kiersivät morsian ja sauva sulhasen kotikylän talot ja sitten sulhanen vei heidät hevosella seuraavaan kylään. Tällaista keräämistä harjoittivat varsinkin köyhät morsiamet aivan tuntemattomissakin taloissa, kaikista jotakin annettiin Pitihän nuortaparia auttaa yhteiselämän alkutaipaleella. Kun koko "lääni" oli kierretty ja sulhasen isä ja äiti antaneet oman lahjansa, sulhanen vei morsiamen kotiinsa. Tavaraa oli usein niin paljon, että hyvä kun morsiuspari vielä kärryille mahtui.

Kierrettävä oli vielä morsiamenkin kotikylä ja joka talosta tuli "anteja". Kun kerääminen oli lopussa, alkoi lahjojen valmistaminen. Kylän tytöt saivat olla morsiammen apuna. Kynittiin untuvia tyynyihin, tehtiin täkkejä.

Sitten tulivat sulhasen isä ja äiti "liitoille", päättämään milloin häät pidettäisiin. Sulhasen isä antoi morsiammelle vaaleankeltaisen tai harmaan liittosilkkin ja morsian oli varannut appivanhemmilleen jonkin lahjan.

Häät ja läksiäiset: Häitä varten pestiin talo katosta lattiaan. Teurastettiin joutokarjaa, pantiin kaljaa, paistettiin leipää ja vehnasta sellaisella mitalla, ettei loppuisi kesken. Isäntä kierteli kyliä kutsumassa vieraita häihin. Sulhanen varusti hyvän si-